

Misbrugene og samtidig at erindre om deres i Virkeligheden ringe Betydning for Sagen som Helhed, end de, der har været med til Arbejdsløshedskasseinstitutionens Fæstnelse, fordi de er Tilhængere af dens sociale Tanke"; og endelig, at „Formaalet med baade midlertidig og vedvarende Lovgivning om en saadan Hjælp til arbejdsløse maa være at bidrage til at fremme den arbejdsvilliges Arbejdsønske og at hemme den arbejdsuvilliges Tendens til under Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen at holde sig fra Arbejde“.

Paa disse tre Punkter er der, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Skern, ikke nogen Divergens mellem hans Opfattelse og den Gruppens, for hvilken jeg har den Ære at føre Ordet, og saa langt denne Enighed fører, vil vi ogsaa i et saadant Udvalg kunne komme meget langt for Arbejdet paa et Program til midlertidig Løsning i Anledning af Krigsforanstaltninger til Fordel for arbejdsløse. Men det forekommer mig, at Hr. Peder Hedebols Oplysninger, som vi fik for et Øjeblik siden, tagne fra et Interview med Arbejdsløshedsinspektøren og Arbejdsanvisningsdirektøren, i høj Grad giver dette ærede Medlem Medhold i, at de anonyme Angivelser om Misbrugenes Omfang er i overordentlig Grad overdrevne, og jeg vil gerne tilføje, at de, der klager over saadanne Misbrug uden at anmelde Misbruget for Arbejdsløshedskasserne — og af saadanne Tilfælde er mange kommet til min Kundskab i de sidste Maaneder —, eller som foretrækker at optræde anonyme med almindelige Anklager i Stedet for at paapege bestemte, særlige Tilfælde, hvor Misbrug har fundet Sted, vanskeliggør Kassernes Kontrol i Stedet for at lette den og svækker derfor den sociale Betydning af denne meget vigtige Institution i Stedet for at styrke den.

Jeg skal paa min Gruppens Vegne — ligesom alle de tidligere Talere — anbefale, at Lovforslaget fremmes uforandret. Vi har ikke noget imod, at Lovforslaget henvises til et saadant særlig Udvalg, som det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) omtalte. Om det er muligt i dette Udvalg under en Sommersamling at faa Arbejdsro til at lægge et Program for Løsning af selve Sagen, er jeg ikke paa Forhaand sikker paa. Jeg synes for øvrigt, der er ikke saa lidt i, hvad det ærede Medlem fra Hillerød (Peder Hedebol) sagde om, at Arbejdsløshedsnævnet og Tilsynsraadet er saa alsidig sammensatte Institutioner, at de vel nok i Forening med Indenrigsministeriet maa kunne forberede Revisionen.

Harboe: Det konservative Folkeparti er klar over, at vi ikke kan passere den 30. Juni uden en midlertidig Lov om overordentlig Hjælp til arbejdsløse. Den nuværende Lov af 27. Oktober 1917 finder den højtærede Indenrigsminister aabenbart mindre tilfredsstillende, ja, saa lidt tilfredsstillende, at der i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger tales om at gaa over til „andre Principper“. Der siges nemlig: „Da man er sindet at undersøge, om der mulig kunde være Grund til ved Ydelsen af den overordentlige Hjælp til arbejdsløse at gaa over til andre Principper end de i Loven anvendte“, og noget ganske tilsvarende skrives af Arbejdsløshedsinspektøren, nemlig at det er Overvejelse værd, om „der kan findes en mere tilfredsstillende Form for Sagens Løsning i den kommende Vinter“. Disse Ytringer tyder jo paa, at Loven af 27. Oktober 1917 hverken i Indenrigsministeriet eller i Arbejdsløshedsinspektoratet har vundet udelt Bifald. Vi er ganske ude af Stand til at dømme om, hvilke de Principper er, som den højtærede Indenrigsminister muligen tænker paa at lægge til Grund for en ny Lov, men det er i hvert Fald for det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, af stor Interesse, at den højtærede Indenrigsminister mener, at en hel Principforandring kan være nødvendig.

Jeg stiller de citerede Ytringer overfor forskellige Ytringer, som blev fremsat af det ærede Medlem, som talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne. Jeg mener, det er uforment her at komme ind paa Enkelttilfælde eller at trække frem, hvorvidt Loven i særlig Grad maatte være blevet misbrugt; det vil vist være rigtigst at behandle den Slags Ting i Udvalget. Jeg vil blot her konstatere, at den højtærede Indenrigsminister i sine Bemærkninger til Lovforslaget har ment at maatte gaa saa vidt som at erklære, at man mulig maa gaa til helt andre Principper end dem, paa hvilke Loven af 27. Oktober er bygget. Jeg har ikke hørt noget om, specielt ikke i den Tale, som det ærede Medlem, der førte Ordet for det socialdemokratiske Parti, holdt, at Arbejdsløshedsloven ikke skulde have virket i tilstrækkelig Grad til Fordel for de arbejdsløse — der blev ikke paapeget Mangler i den Retning —, og jeg tror derfor at kunne slutte, at naar der nu tales om at indføre andre Principper, tyder det paa, at der er forefundet Mangler i Loven, som gaar noget i den Retning, mod hvilken den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti polemiserede. Der hersker nemlig, som det ogsaa blev anført af det ærede Medlem, der førte